

Ifølge en undersøgelse foretaget af arbejdsdirektoratet i foråret 1982 ville i alt ca. 3.100 efterlønsmodtagere blive berørt af en ændring i omregningssatserne på det tidspunkt. Dette tal må formodes at være steget til knap 3.500 pr. 1. januar 1983. For en del af disse, formodentlig omkring 900, efterlønsmodtagere er den samlede indtægt steget lidt som følge af indførelse af fælles omregningssats pr. 1. januar 1983. For de øvrige ca. 2.600 er der tale om et fald i indtægten.

For de efterlønsmodtagere, der øger indtægten på grund af indførelsen af den fælles omregningssats, ligger forøgelsen i gennemsnit omkring 4.000 kr. årligt. For de efterlønsmodtagere, der får mindre indtægt på grund af de nye regler, ligger nedgangen i gennemsnit omkring 10.000 kr. årligt.

Jeg opfatter ændringsforslag nr. 31 således, at fra finansåret 1984 skal efterlønsmodtagere, der var gået på efterløn inden den 1. januar 1983, anvende en omregningssats, der svarer til den gennemsnitlige timeløn inden for den enkelte kasses faglige område, hvis den er højere end den fælles omregningssats.

Derved vil efterlønsmodtagere med tidligere lavere omregningssatser bevare fordelene af en fælles omregningssats, medens de efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn efter den 1. januar 1983, skal være omfattet af den fælles omregningssats.

Som det fremgår af ændringsforslaget, var besparelsen ved indførelsen af den fælles omregningssats beregnet til ca. 30 mill. kr. årligt.

Merudgifterne ved den foreslåede ændring, der kun delvis fører reglerne tilbage til de før 1. januar 1983 gældende regler, kan for finansåret 1984 anslås til omkring 20 mill. kr. og for de følgende finansår (1985 til 1989) til i alt omkring 50 mill. kr. regnet i 1983-prisniveau.

En ændring som foreslået vil medføre betydelige administrative problemer for arbejdsløshedskasserne, da samtlige kasser for hvert enkelt medlem, der er gået på efterløn inden den 1. januar 1983, skal beregne og opbevare den omregningssats, der skal lægges til grund ved udbetaling af efterløn, indtil de pågældende efterlønsmodtagere mister retten til efterløn ved det 67. år. Overgangsordningen vil således skulle gælde i 6 år.